

[Kristian Nygaard.]

begynde med, vilde det da give en Del Træ, og det er jo det, vi trænger til. Hvis det ikke slaar til, er der vel andre Skovpartier, hvor man ogsaa kunde komme i Besiddelse af de Træmængder, der er saa haardt Brug for.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Hartel: Det vilde være Synd at paa-staa, at der levnes Rigsdagen nogen videre Tid til Behandling af dette vigtige Lovforslag, som griber dybt ind i de paagældende Skovejeres Interesse, og som ogsaa efter de Bemærkninger, der her er faldet, rækker længere ud, saaledes at ogsaa samfundsmæssige Interesser berøres. Men vi er efterhaanden blevet vant til denne sælsomme Forretningsgang. Det er nu ikke det samme, som at jeg kan godkende den.

Da vi i sin Tid behandlede Spørgsmaalet om Pligthugst, for saa vidt angik Brændsel, udtalte jeg — det var ved første Behandling i Marts 1940 —, at det kunde tænkes, at denne stærkt forcerede Pligthugst kom til at kollidere med Hugsten af Gavntre. Det hævdes da ogsaa nu fra Skovejeres Side, at en af Grundene til, at der kommer saa forholdsvis lidt Gavntre frem paa Markedet, er den, at det i allerhøjeste Grad kniber med at blive færdig med Pligthugsten af Brændsel inden for det Tidsrum, der er fastsat — det er, saa vidt jeg erindrer, den 1. Juli. Til denne Dato skal alt Brændsel være færdigbehandlet og stablet ved fast Vej i Skovene. Dette Arbejde er i indeværende Aar blevet yderligere forsinket ved den strenge Vinter, som naturligvis har formindsket Muligheden for at faa Arbejdet gennemført. Naar denne Pligthugst altsaa skal være fra Haanden, vil der blive for lidt Arbejdskraft til Raadighed til at fremme Hugsten af Gavntre.

Med andre Ord, det er i høj Grad Spørgsmaalet om Arbejdskraft, det her drejer sig om. Mandskabet søger gerne væk fra Skovarbejdet, naar andet Ekstraarbejde viser sig opnaaeligt, og der er jo Nødhjælpsarbejder i Gang, som aflønnes anstændigt. Dertil kommer ogsaa, at der ikke har været en Forøgelse i Priserne paa Skovenes Produkter svarende til Forhøjelsen i Omkostningerne. Arbejds lønningerne er saaledes steget tæt ved 30 pCt., Udgifterne til Kørsel er ogsaa vokset i betydelig Grad. Det er da et Spørgsmaal, der burde have været overvejet i Forbindelse med dette Lovforslags Fremsettelse, om der paa disse

Omraader er gjort tilstrækkeligt, saaledes at man kan sige, at vi har en god Samvittighed over for disse Spørgsmaal. Hvis vi havde forbedret Priserne noget, forsøgt at skaffe Udvej for yderligere Arbejdskraft, og der alligevel ikke kunde skaffes mere Tømmer frem, vilde jeg have fundet det rimeligt, at et Lovforslag af saa vidtrækkende Betydning som nærværende var blevet fremsat paa Rigsdagen, og man kunde endda have undskyldt den noget forhastede Fremsettelse og den dertil svarende forhastede Behandling her i Tinget. Jeg forstaa af de Udtalelser, de andre Ordførere har fremsat, og som jeg ikke skal gentage, at det er Meningen, at de Skattelempelser, der er gældende for Pligthugst til Brændsel, skal gennemføres, og det maa anses for fuldstændig i sin Orden. Saa vidt jeg har kunnet følge Priserne, ligger Granprisen i Dag praktisk talt paa Fredsniveauet, hvilket ikke kan siges at være afskrækkende.

Med Hensyn til Lovforslagets § 3, hvor der staar, at Ejeren, af hvem der kræves Pligthugst, „kan af Skovnævnet forlange Bevis for, at de af ham ifølge nævnte Paabud fremstillede Gavntreæffekter inden en nærmere fastsat Tidsfrist overtages af Staten“, finder jeg, at Udtrykket „en nærmere fastsat Tidsfrist“ er meget forskydeligt og i Virkeligheden ikke giver Mulighed for en Fiksering af den Forpligtelse, Loven vel tænker her at paa-lægge Skovnævnet. Naar en Mand ved Pligthugst har fremskaffet et saadant Kvantum og stillet det til Raadighed, maa han dog vel selv kunne bestemme, at Staten inden for en af ham angiven Frist overtager det og til den Pris, som er gældende inden for dette Tidsrum, ellers kan han komme ud for et senere indtrædende Fald i Priserne, og det maa anses for urimeligt, at han skal bære et saadant Tab, naar han kun har gjort det, Loven kræver, nemlig skaffet Brændsel til Veje.

Sluttelig vil jeg med Hensyn til det Spørgsmaal, der fra mange Sider er rejst om Beplantning i Stedet for det, der skoves, sige, at ogsaa dette maner til den største Forsigtighed med Hensyn til Pligthugst af Brændsel, idet vi vel bedre kan undvære Brændsel, end vi kan undvære Gavntre; Brændselet fra Skovene kan faktisk erstattes af Brændsel fra vore Brunkulslejer og Tørvemoser, i det mindste i meget betydelig Udstrækning. Jeg maa derfor henstille til Landbrugsministeriet, at man forvalter Bestemmelserne med Hensyn til Pligthugst af Brændsel meget forsigtigt og i Stedet for sætter alle Kræfter ind paa en forøget